

2

լու: Կ. Պօլսի պատրիարքը, Տաճկաստանի հայոց ազգային սահմանադրութեան կանոններով, Համարվում է Եջմիածնի կաթողիկոսի փոխանորդը, և նրա միջնորդութեամբ կաթողիկոսի իրաւունքները տարածվում են ամբողջ Տաճկաստանի հայերի վրա:

Իրաւ է, եղել են ժամանակներ, որ Եջմիածնի կաթողիկոսի յարաբերութիւնները կամ նրա կապերը թուլացել են Կ. Պօլսի պատրիարքարանի հետ, բայց դրա պատճառները պէտք է որոնել աւելի այդ երկու աթոռները կառավարող անձնաւորութիւնների մէջ, քան թէ վաղուց արգեն ընդունված պաշտօնական դրութիւնների մէջ։ Նյու իսկ Ռուսաստանում երբեմն կաթողիկոսի յարաբերութիւնները այս և այն թեմական առաջնորդի հետ սուր ձև են ստանում, բայց այսպիսի գէպքերը պէտք է բացառութիւն համարել։

Այդ բոլորից այն եզրակացութեան ենք
հասնում, որ երկրացիութեան խնդիրը կա-
թողիկոսի ընտրութեան գործի մէջ բոլորո-
վին անիմաստ խնդիրներից մէկն է: Ընդ-
հանուր հայոց կաթողիկոսը խիստ ընդար-
ձակ սահման ունի իր հովուապետութեան
համար: Նրա հոգեոր գերիշխանութիւնը
չէ պայմանաւորիում միայն Ռուսաստանով:
Այդ պտտճառով բաւական չէ, որ նա
միայն ուսւաց հայերի հոգեոր պէտքերը
ճանաչեր և միայն նրանց համար հոդ տա-
ներ: Նա պէտք է ունենայ ընդարձակ, բազ-
մակողմանի հմտութիւններ, որ կարողանայ
ընդհանուր հայերի պէտքերի համաձայն
գործել:

Եւ ի՞նչ պատճառներ ունենք ենթադրելու, որ մի տաճկաստանցի, պարսկաստանցի կամ Հնդկացի եպիսկոպոս, որը արդէն յայտնի է ազգի մէջ իր հոգեորդ և բարոյական արժանաւորութիւններով, իր վարչական տաղանդով,—մի այդպիսի եպիսկոպոս անընդունակ կը լինի Ռուսաստանի հայերին կառավարելու, որովհետեւ տեղային պայմաններին անծանօթ է: Հետաքրքիր է գիտենալ, թէ որո՞նք են այդ տեղային պայմանները: Ռուսաստանի հայոց հոգեորդ կառավարութիւնը այն աստիճան չափի և սահմանի մէջ է դրված, որ մի կաթողիկոս, որքան էլ որ անծանօթ լիներ, մի քանի օրվայ մէջ կարող է հասկանալ բէք սխալներ չի գործի:

Այդ բոլորից յետոյ, մենք ամենենս նպատակ չունենք պնդել այն կարծիքի վրա թէ նորընտիր կաթողիկոսը պէտք է այս պատճառ օտարերկրացի լինի, և ոչ ուսուսաստանցի: Ամենայն հայոց կաթողիկ ար կարող է ընտրված լինել ամեն երկրից եթէ նա այդ կոչմանը արժանի է: Եւ եօմեր եպիսկոպոսների մէջ ևս կան արժանաւոր անձինք, ի՞նչու ենք ծածկում, շատ պենք, ցոյց տանք բոլոր հայերին, որպի ի նկատի ունենան, որովհետեւ ընտրուները միայն մենք, ռուսաստանցիներս, չեն այլ թւով աւելի շատ ձայնել ունեն օտարերկրների հայերը:

Եթէ որ և է ազգի քաղաքակրթութեան և կուլ-
տուրայի մասին կարող լինէր վկայել այդ ազգի
մէջ ծախված սաստինի քանակութիւնը, որ գործ
է ածկում սեփական մարմնի և չորերի մաքրու-
թեան համար, մենք կը տեսնէնք, որ հայ ազգը
այդ կողմանէ շատ ատոր, շատ ցած դրութեան
մէջ է գտնվում: Մարդու կաշին մի շատ հարկա-
ւոր և բնորոշ օրդան է. նրա մէջ գտնվող անհա-
մար փոքրիկ ծակերի միջնորդութեամբ արինը
խտակվում է, դիպչելով արտաքին օդի թթուա-
ծինի հետ: Բայց դրանից այդ ծակերով դուրս են
գալիս քրտինքը, այսպէս անուանված կաշու
ծարպը և այն: Երբ կաշին մաքուր չէ, այդ ծա-
կերը ծածկում են կեղոտվ և դրանով կաշին
զրկվում է իր մեծ նշանակութիւնից, անկարող է
լինում ծառայել իր նշանակութեանը: Ուրեմն
հասկանալի է, որ կաշին պէտք է շատ մաքուր
պահել: Բայց ինչ ենք տեսնում մեր մէջ: Երկու-
խիստ ծայրայնդութիւններ: Բաղնիքներ մեր հա-
յերի մէջ չը կան. այս մենք ասում ենք, աչքի ա-
ռաջ ունինալով մեր ժողովրդական տարրի ահա-
պին մեծամասնութեան—զիւղացիների անմաքրու-
թիւնը. մեծ մեծ քաղաքներում հաղիւ է կարելի
գտնել երկու կամ երկու քաղաքիք, որ մարդիկ
յաճախում են ամենաշատը երեք կամ չորս շաբա-
թը մի անգամ և այդպիսիք հաղուացիւաւ
մերա մարմանները և թենիքը, որոնք կեղուց սե-
ցել են, կարծես կարով օծած լինէին. այսպի-
հագուասներում ահազին առատութեամբ բռն-
դում միջամտները, զիւղացին համարում է նրա
բնական բան, ինչպէս իր մարմանի մազերը, կը
միւս անգամները: Ո՞վ չէ տեսել նրան նստա-
արիւնաթաթաւ եղունգներով ջարդելիս այդ
ջամաները. ով չի տեսել թանիրների շուրջը բա-
մած մարդիկ, որոնք, թափ են տալիս նրան
իրանց հայունները, ոտաշորերը, արխայուղներ

Հետևեալ յօդուածում մենք կը խօսենք
արդին յայտնի ընտրելիների մասին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Ախալքալաքի հայոց ուսումնարանին կից ընթերցարանի նորոգ վարչութիւնը ակասծ է ամենայն եռանդով աշխատել՝ այդ հիմնարկութիւնը գրաւիչ և մատչելի դարձնել քաղաքիս և գաւառի ընթերցող հասարակութեան համար։ Առաջիկայ 1884 թուականի համար՝ պարբերական հրատարակութիւններից մեծ մասը նույիրվեցան. արդէն վարձված են երկու յարմարաւոր ունենակներ, որոնք զարդարվել են վայելուչ կերպով. լինում են նույիրաբերութիւններ և ընթերցաննելի գրքերի համար։ Միւս կողմից թատրօնասէր երիտասարդները պատրաստվում են ներկայացումներ տալ յօդուա ընթերցարանի, որ ուսումնարանի մի մասն է կազմում։ Մի փոքրիկ զաւուական քաղաքի երիտասարդական փոքրիկ խմբի յիշատակեալ ջանքերը տեսնելով, լիայսոյս ենք, որ մեր բարեգործ անհատները, խմբագիրները, հեղինակները և թարգմանիչները չեն զամայ նույիրել իրանց օժանդակութիւնը՝ գրքերով և հրատարակութիւններով։

Ներկայ 1883 թուականի ընթացքում և առաջիկայ 84 թուի համար ընթերցաբանին զիվերով՝ պարբերական հրատարակութիւններով և այլ նույրներով նպաստեցին հասեեալ անձննք՝ Սոսկվայանսակ մեծ. Յ. Յովնանիանց, մեծ. Յովն. Իշխանիանց, ալէքսանդրապօղի մեծ. Արշակ Խանանուշեանց, Նիկոլայոս Մատինեանց, Խաչ. Դիլանեանց, երևանցի բժիշկ մեծ. Լև. Տիգրաննեանց, ախալքալաքեցիք—մեծ. Սար. Յարութիւննեանց, Արտաշէս և Լև. Յովնանջանեանք, Յով. Տէր-Կիրակոսնեանց, Մար. Դէմիրճօղլեանց, Տիկ. Փեփրոսնիէ Ղազանձեանց, Ստեփ. և Վարդան Վարդանեանք, Խաչ. Մասանիկողիանց, Բ. Գիշիկեանց, Կ. Պապինեանց, Յ. Առաքանեանց, Տիգ. Մէփոյեանց, Ա. Գրիգորեանց, Յով. Քահ. Քաջազնունի, թիֆլոցի Յ. Մկրտչեանց, սաշիեանցի Մ. Աթաբէկյանց և ախալցիսացի Յ. Քացախեանց: Չիշտատակ ված նուիրատու պարուներին, տիկնոջը և տէրհօրդ յայտնում ենք հրատարական: Ընթերցաբանի վաշչութեան խորին շնորհակալութիւնը:

Յարգոյ խմբագիր, դուք ևս բարոյապէս նպաստած կը լինիք մեր աղքատիկ ընթերցաբանին տեղատորելով մեր ներկայ զրութիւնը ձեր յարգելի լուրջի մէջ:

Նախաղահ վարչութեան ընթերցաբանի՝ Ստեփաննոս Քահ. Դէմիրճօղիանց:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՇԵՐ

ԱՆԻՔՎԱԴԵ

ՄԵԼԻՔՎԱԴԻ

ԵՐԻՒՆ ՏԵԱՌԻԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Ախալքալաքի հայոց ուսումնարանին կից ընթերցարանի նորոգ վարչութիւնը ակասծ է ամենայն եռանդով աշխատել՝ այդ հիմնարկութիւնը գրաւիչ և մատչելի դարձնել քաղաքիս և գաւառի ընթերցող հասարակութեան համար։ Առաջիկայ 1884 թուականի համար՝ պարբերական հրատարակութիւններից մեծ մասը նույիրվեցան. արդէն վարձված են երկու յարմարաւոր ունենակներ, որոնք զարդարվել են վայելուչ կերպով. լինում են նույիրաբերութիւններ և ընթերցաննելի գրքերի համար։ Միւս կողմից թատրօնասէր երիտասարդները պատրաստվում են ներկայացումներ տալ յօդուա ընթերցարանի, որ ուսումնարանի մի մասն է կազմում։ Մի փոքրիկ զաւուական քաղաքի երիտասարդական փոքրիկ խմբի յիշատակեալ ջանքերը տեսնելով, լիայսոյս ենք, որ մեր բարեգործ անհատները, խմբագիրները, հեղինակները և թարգմանչները չեն զամայ նույիրել իրանց օժանդակութիւնը՝ գրքերով և հրատարակութիւններով։

Ներկայ 1883 թուականի ընթացքում և առաջիկայ 84 թուի համար ընթերցաբանին զիվերով՝ պարբերական հրատարակութիւններով և այլ նույրներով նպաստեցին հասեեալ անձննք՝ Սոսկվայաբնակ մեծ. Յ. Յովնանիանց, մեծ. Յովն. Իշխանիանց, ալէքսանդրապօղի մեծ. Արշակ Խանանուշեանց, Նիկողայոս Մատինեանց, Խաչ. Դիլանեանց, երևանցի բժիշկ մեծ. Լև. Տիգրաննեանց, ախալքալաքեցիք—մեծ. Սար. Յարութիւննեանց, Արտաշէս և Լև. Յովնանջանեանք, Յով. Տէր-Կիրակոսնեանց, Մար. Դէմիրճօղլեանց, Տիկ. Փեփրոսնիէ Ղազանձեանց, Ստեփ. և Վարդան Վարդանեանք, Խաչ. Մասանկողիանց, Բ. Գիշիկեանց, Կ. Պապինեանց, Յ. Առաքանեանց, Տիգ. Մէփոյեանց, Ա. Գրիգորեանց, Յով. Քահ. Քաջազնունի, թիֆլոցի Յ. Մկրտչեանց, սաշիեանցի Մ. Աթաբէդի և ախտալցիսացի Յ. Քացախեանց: Չիշտատակ ված նուիրատու պարուներին, տիկնոջը և տէրհօրդ յայտնում ենք հրատարական: Ընթերցաբանի վաշչութեան խորին շնորհակալութիւնը:

Յարգոյ խմբագիր, դուք ևս բարոյապէս նպաստած կը լինիք մեր աղքատիկ ընթերցաբանին տեղատորելով մեր ներկայ զրութիւնը ձեր յարգելի լուրջի մէջ:

Նախաղահ վարչութեան ընթերցաբանի՝ Ստեփաննոս Քահ. Դէմիրճօղիանց:

Դեկտեմբերի 11-ին, կիրակի զիշերը, ժամը 2-ին
նյայտ չարագործներ կոտրելով մեր աշխատակից
աֆֆիի բնակարանի լուսամուտներից մէկը, որը
ացվում է զէպի պարտէզը, մտնում են նրա կա-
հնեաը. այսուղից անցնում են մի այլ սենեակ,
և առ փոք են փորձում մտնել քնարանը: Լու-
ամուտի կոտրելու ձայնից արդէն զարթած և
աստրաստ է լինում Բաֆֆին, և ընկոլիկը ձե-
ին դռան ետևից ակսում է պաշտպանվել և թոյլ
տալ, որ քնարանը մտնեն: Մի քանի ըստէ
ունեմ է սաստիկ ընդդիմադրութիւն երկու կոզմից
և, մինչև չարագործները վախենալով, մի գուցէ
տրօնանակների ձայնից վիշերապահները կամ
արեանները վրա հասնեն, թողնում ու վախչում
ն: Զը նայելով, որ չարագործները քաւական
ամսմակ և գիւղութիւն ունեին իրանց գողու-
թեան համար, բայց բնակարանից ոչինչ չեն տա-
ել, մինչև անգամ կարինետում զրասեղանի վրա
լրած փողը և զանազան թանգարին իրեղններ
նացել են անշարժ: Այդ բոլոր կարծել է տալիս,
որ կասկածաւոր գիշերամուտները հասարակ գո-
եր չեն եղել, այլ մտել են միայն յարդիլ վի-
շասանի անձին վնասելու համար, որը ազատվել
անվնաս: Առաւուեան ոստիկանութիւնը հետա-
օտեց բնակարանը, քննեց անցըը և նոյն կար-
իքը յայտնեց, որ գործողութիւնը գողութեան
պատակով չէ կատարված: Միջոցներ են ձեռք
ունված գտնելու չարագործներին:

Կիրակի, գեկտեմբերի 11-ին, թեմիս առաջնորդէ
մը. Արիստակէս սրբազնի և բազմաթիւ հասա-
լութեան ներկայութեամբ կատարիցաւ Հայու-
եաց Բարեգործական ընկերութեան հսկողութեան
ամսնված Ս. Նշան եկեղեցու ծխական օրինրաց
և սումնաբանի բացման և օրհնութեան հանդէսը:
Ե. Պատարապից յետոյ հոգևորականութիւնը և
ասաբակութիւնը հաւաքվեցան Ս. Նշան եկեղե-
ցուց ոչ հեռու գտնվող օրինրդական գալրոցի շի-
ութեան մէջ, ուր հոգևորականութիւնը օրհնեց
և սումնաբանի շինութիւնը, որից յետոյ Հայու-
եաց Բարեգործական ընկերութեան նախագահու-
թիւ մէծ. տիկին Երիշեան զիմեց հասաբակութեա-
նը հետեւեալ խօսքերով. «Զերդ սրբազնութիւն և
մեծաշուք հանդիսականը. Հայուհեաց Բարեգոր-
ծական ընկերութեան կանոնագրութեան Բարձրա-
դոյն կառավարութիւնից հաստատման օրից, մենք
ամենայն կերպով աշխատել ենք ընկերութեանս
թէ նիւթական և թէ բարոյական վիճակը բարու-
թելու: Այսօր մենք ուրախութեամբ ցոյց ենք տա-
փի մեր նախատեսկի մասամբ իւկը իրագործումը:
Այս ուրախութիւնը մենք պարտական ենք նորին
արբազնութեան, որովհետև երբ ս. Նշան եկեղե-
ցու անունով ծխական ուսումնաբան բանալո-
ւմնդիր ծագեց, և սրբազնը տնօնեակ լինելով

միջոցներով, բարեհաճեցաւ հրաւիրել մնալ և յանձնել այդ ուսումնարանը մեր հսկողութեանը, յայտնելով մեզ մի և նոյն ժամանակ, համաձայն ո. Նշան եկեղեցու ծխականների ցանկութեան, յատուկ ուշադրութիւն զարձնել տնտեսագիտութեան և ձեռագործի վրա, որով կարելի լինի զո՞նէ մի քանի չըաւոր օրիորդներին միջոց տալ իրանց ապահովելու: Այն, այսօր յայտնում ենք մեր խորին շնորհակալութիւնը սրբազն հօր, որ մեզ քաջալերելով խոստացաւ անընդհատ իր հովանաւորութիւնը, որը կը յուսանիք մի գեղեցիկ գրաւական է գործի յարատելութեան և յաջողութեան: Խնդրում ենք նոյնպէս յարգոյ հասարակութիւնից, այսուհետև ևս չը զրկել ընկերութիւնս իր օգնութիւնից, որպիշետև ձեզ յայտնի է, որ առանց այդ օգնութեան մեր նորագործոջ ընկերութեան գործունէութիւնը չէ կարող ընդլայնանալ և ընդարձակվել: Յարգելի տիկնոջ փոքրիկ ճառից յառաջ խօսեցին ուսուցիչ պ. Սիմոնեանցը նորահասաւատ ուսումնարանի նպաստակների և աշխատանքի նշանակութեան մասին և հայր Շիրմազմեանը, որից յնտոյ սրբազն առաջնորդը ասեց հետեւալը. «Կովկասի հայ տիկինները իրանց հասարակական գործունէութեամբ բաւական յետ էին մնացել իրանց տաճկահայ քոյրերից, բայց այժմ ևս յոյս ունեմ, որ Հայուհեաց Բարեկործական ընկերութիւնը այնքան կը յառաջարդիմ, որ կը տարածէ իր գործունէութիւնը ոչ թէ միայն Թիֆլիսում, այլ և գաւառներում»: Ապա սրբազնը ցաւ յայտնեց, որ Ս. Նշան եկեղեցին չունի ուսումնարանի համար մի յարմարաւոր շնչք և խոստացաւ, որ նորին սրբազնութիւնը, հասարակութեան օգնութեամբ, կաշխատէ մի տուն կառուցանելու ուսումնարանի համար: Վերջացնելով իր խօսքերը, սրբազնը օրհնեց Հայուհեանը Թիֆլիսուն անումներին, և հասարակութեան մեջ:

նը, որով և վերջացաւ հանդէսը:

արելի սրան համնել, հաւասարաչափ կրթութեամբ և ահա ինչպէս կեանքի էութիւնը կայառում է շրջապատող բնութեան հասկանալու մէջ և նրա միջից ինչպէս իր, նոյնպէս ուրիշների ամար ամեն կարելի օգուտը քաղելու ձգուումի մէջ; Դա մարդկութեան բարձրագոյն բարիքն է, առ նրա ամենից խոնեմ նպատակն է: Այսպիսի իր ընդունակութեան համար բնութիւնը մեղուուել է մի առանձին օրգան—ուղեղ: Ուղեղը անսպամուռ է միւս օրգաններից մնալի առանձին տեսակով, թէպէտ և նա զլսաւորապէս կեալիրվում է արինով, բայց նրա մասնաւոր հար-

իտալացիների և սպանիացիների մէջ: Միւս լրա-
գիրները կարծում են, որ գերմանական կառավա-
րութիւնը կամննում է համոզիլ Աւտորիային, որ
կարելի է դնալ Հռոմ և միաժամանակ այցելել
թէ օրագին և թէ իտալական թագաժառանգին:

«Tagblatt» աւելացնում է, որ եթէ պատը սպա-
ճառ կը բերի, որ անկարելի է թողնել իր բան-
ար, Վատիկան, թագաժառանգին փոխայցելու-
թիւն գործելու համար, արդիօք կը բաւականանայ
գերմանական ինքնասիրութիւնը այլպիսի ներս-
դութիւնով: Միւս կողմից հաղորդում են, որ
շուտով տեսնիլու են միեմեանց հետ ուսաց,
աւստրիական: և զերմանական կայսրները:

— Նորերում «Figaro» լրագիրը մի յօդուած
տագեց, որ գերմանական լրագիրները ուրախու-
թեամբ արտապեցին: Մի ժամանակ մենք ջարդ-
վեցանք, ասված է յօդուածի մէջ, և դրա համար
պատժված ենք. «Այժմ ինչ բանի պէտք է դի-
մենք մեր երկիրը բարձրացնելու համար: Փոխա-
նակ կենտրոնական պետութիւնների բարեկամու-
թիւնը ձեռքը բերելու, մեր մասնութը անդադար
վրէժինդրութեան մասին էր խօսում, աղաղակում
էր Էլզասի մասին, մինչդեռ կառավարութիւնը
վհատեցնում էր զօրքերը, զինաւորում էր իր գէմ
միւս պետութիւններին և յարձակվում էր Պրո-
ւիայի վրա: Այսուհետեւ, հեղինակը հարց-
նում է զէպի Պրուտիան ունեցած ատելութեան
պատճառը: «Ես, ինչ որ մենք հայրենասիրու-
թիւն ենք անուանում, ասում է նա, ոչ այլ ինչ
է, եթէ ոչ փառասիրութիւն, դատարկ երևակա-
յական փառասիրութիւն: Եւ, տարաբաղդաբար,
հչնց այդ փառասիրութիւնն է այն ատելութեան
պատճառը, որ Գրանսիական բուրժուատն զգում է
դէպի Պրուտիա: Այդ ատելութիւնը մի քաղա-
քացու խորին ցաւի զգացմունք չէ, որ սրտի մէջ
վէրք է ստացել, որ հոգով տանջվում է Էլզասի,
Լոտարինգիայի և իր հայրենիքի գֆբաղդրութեան
համար: Ոչ, զա երես առած երեխայի բարկու-
թիւն է, որին ստորացը են: Վրէժինդրութեան
մասին խօսելու տեղ ֆրանսիան պէտք է զաշ-
նակցութիւն: վնասու Բերլինի հետ, որովհետեւ զա-
միակ միջոցն է նրա զօրութիւնը վերականգնելու
համար:»

— Օրերում «Փրանսիական անիշխանականնե-
րը ազդարարութիւններ հրատարակեցին, հրաւի-
րելով հաւաքվել գիշերվայ ժամի մէկին բօրսայի
հրապարակի վրա: Նրանց սպառնալիքների պատ-
ճառով կառավարութիւնը մեծ հռանգ ցոյց տը-
վեց: Ամբողջ պօլիցիան ոտքի վրա էր և բացի
այդ, հրապարակի մօտ մի բատալիօն զօրք էր
լանգնած: Արմատական լրագիրները մէտաղրում
էին մինխատրութեանը, իբր թէ նա է հնարել ա-
րիշխանականների սպառնալիքները Փարիզի բուր-
ժուաններին վախեցնելու և իր զրութիւնը ամրա-
նելու նպատակով: Միւս կողմից մեղադրում են
իրապետական կուսակցութեանը, իբր թէ նա է
դրել անիշխանականներին անկարգութիւններ

Այսաեղից պարզ հասկանալի է, որ մտաւորա-
ան զարգացումը նոյնապիսի Գիդիօգիական
դահանջ է մեր օրդանիոմի համար, ինչպէս և
այն ու միւսը: Ֆիդիօգիան ուղեղի համար
դահանջում է ինչպէս կերակուր—զարգացում,
իտութիւն: Առողջապահութիւնը ցոյց է տալիս,
ինչպիսի գիտութիւն պէտք է ընտրել: Խնչպէս
ու ամեն մի կերակուր օգտակար չէ սուսանքուի
ամար, այնպէս էլ ամեն գիտութիւն մննդարար
է ուղեղի համար: Առողջապահութիւնը անար-
արութիւն է համարում, երբ մի քանիսները ու-
նեն շատ լայնարձակ գիտութիւն և չեն քաֆա-
ում նրան ուրիշների հետ. անարդարութիւն է,
որ մի մարդու ուղեղը ծանրաբեռնված է մնջ
փառութիւններով իւ վեսս ջղերի, իսկ մշակը
հայն լարում է իր ջղային սիստեման ի վեսս
ողին: Ուրիշն առողջապահութիւն ակզերունքն
—միատեսակ աստիճանով զարգացնել մարդու

Այս համառօտ հայեացքից դուրս է գալիս այն,
ու առողջապահութիւնը շատ կարևոր և անհրա-
չած զիտութիւն է: Բայց նրա մանրամասնու-
թիւնների մասին բաւական չէ մի նեղ ու կարճ հր-
ապրական յօդուած: Առողջապահութիւնը պիտի
որ բոլոր զիտութիւնների, մեր բոլոր ուռւանն
մնաքար դառնայ, նաև անպատճառ պէտք է ա-
նոնքի մեր բոլոր՝ թէ արական և թէ իրավան
զրացննեում միւս զիտութիւնների հետ մի շար-
ում: Խակ ժողովրդի մէջ ասրածելու համար հար-

— Բերլինից «Köln. Zeitung» լրագրին հա-
ստուգում են. Ֆրանսիական լրագրիները մեծ ու-
ստի բրութիւն դարձին մարշալ Սերժանօի խօսակ-
ուռթեան վրա Փրանսիական հանրապետութեան
ախտազա՞ի հետ: Այդ լրագրիները մարշալի խօս-
քերից եղագացնում են, որ Սպանիայի և Ֆրան-
սիայի բարեկամութիւնը հնագնեսէ կրնդարձակվի,
առնի որ երկու երկիրների մէջ համակրութեան և
արդանքի զգացմունքները աւելի կը լինեմ: Գեր-
մանիայի մէջ համոզված են, թէ որքան էլ ար-
աբուստ Սպանիան և Ֆրանսիան միմնաց բա-
կամութիւն ցոյց տան, Ալֆօնս թագաւորի հետ
արդիքի մէջ պատահած անցքից յետոյ այդ բա-
եկամութիւնը տնկարող է խորը արմատներ
ել:

— Խարսումի տաստրիական հիւապատոսից զեռ
ս չէ ստացվել այն լուրի հաստատութիւնը, իբր
էջ Գիլս-փաշայի զօրքերի երրորդ մասը ազատ-
ել է Սուլանի մէջ: Սարսափը խարսումի մէջ
ոքրանում է, չեն հաւատում, որ սուտ մարդարէ
անդի զիտաւորութիւն ունենայ շարունակել իր
րշաւանքը: Սուլանի արշաւանքի համար 100,000
ունտ ստերլինգ ծախս է արված: Բեկիեր-փաշա-
շենորդել է Սուլան 3000 մարդկանցով բացա-
պէս այն նպատակով, որ վերականգնի հաղոր-
դկցութիւնը Սուլակիմի և Բէրքերի մէջ:

— «Times» լրագրի ստացած հաղորդութիւնը
առաջարարից հերքում է այն լուրը, իբր թէ հա-
սմների վեսպանները Տանանարիկ վերադառնա-
ց յետոյ խեղամահ են արված: Ըստհակառա-
կ նրանք շատ լաւ ընդունվեցան:

ԵՒԻՍՏՈՍՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԵՆԻՑ
ԷՒԻՆԲՈՒՐԳ, 10 գեկտեմբերից: Գլասովի տաս զի-
միլու պատրաստողները դատապարտված են՝
նոր տաժանակիր աշխատանքի ամբողջ կեանքի
ամանակ և հինգը եօթ տարով։

ԵԿԱՏԵՐԻՆՈՍԼԱՎ, 10 գեկտեմբերից: Նահան-
գան զեմստվովի ժողովը որոշեց՝ 4000 բուրգ
անակել ժողովրդական օրինակելի դպրոց բա-
րու համարի յիշատակ բարօն Կօրֆի և նրա հի-
մքների վրա։

ԽԱՅԿՈՎ, 10 գեկտեմբերից: Խարկօվի զինուորա-
ն դատարանի բաժինը Պավլօվսկի մէջ (Վ.օրոնէժի
հանգ), քննէլով վախմիստը Ռօգովովին վրէժ-
ուրութիւնից և առաջուց ունեցած դիտարու-
տամբ սպանելու գործը, դատապարտեց՝ վինուոր
օջախօվին հրացանաւահան անել, զինուոր Կրասիլնի-
կին տաժանակիր աշխատանքների առանց ժա-
նակամիջոցի և ունտեր—օֆիցիեր Սավելեվին
աժանակիր աշխատանքների վեց տարով։ Դա-
պիճուր ներկայացրած է շրջանի զօրքերի հրա-

ւոր են ժողովրդական, հասկամալի լեզուով
և ածքներ։ Գիտութեանց ոչ մի ձիւղի վերա-
փած գրածքներ չեն կարող այնքան մատչելի,
ովկանալի լինել, որքան ժողովրդական գրուած-
քը առողջապահութեան մատին։ Նրան հասկանա-
ս, սովորելու համար հարկաւոր չէ մտսնագիտու-
թիւն, ուրիշ գիտութիւնների օգնութիւն։ Հասկանալ
ու է, եթէ ձևորի տակ լինեն զիւրամատչելի,
որ հասկանալի գրուածքներ։ Հայերիս մէջ, աշ-
առաջ ունինալով առողջապահութեան ան-
աստ պայմանները, անկանոն և վասակար
զութիւնը, առաջին անհրաժեշտութիւն՝ պէտք

ամարել առողջապահութեան վերաբերիքած հետո գողակութիւններ տարածելը: Այստեղ էլ աչքի է նույն սառն անտարերերութիւնն մեր ուսումնառ ների կողմից: Մեր գրականութեան մէջ կան զողիկ, որոնք երեսակայելով իրանց եօթներորդ նըռում, գոչում, բզաւում են ամեն տևակը, թէ նըր են միայն զրիչ շարժելու ընդունակութիւնն ացողները. Նրանք խառակ գօնքիչօտական քարտութեամբ կռւում են գրականութեան մէջ ձողների հետ շատ անպատճ չնչին, աննշան բանամար, չեն զլանում լցնել մեր պարբերական տարակութիւնների էջները զանազան անմիտ և միաներով, գոռոսց—գոյումներով, բայց մի առ տալ ժողավրդին, հասկացնել հէնց գոնէ զջապահութեան տարբական սկզբունքները— մասին չեն մտածում. և որ աւելի զարմանաէ, ժողովուրդը սովորել է ապրել այդպիսի իտ գրուածքներով, մի և նոյն ժամանակ աչ-

ՅԱՇԿԵՆՑ, 10 գեկտեմբերին: Երէկ օծվեցաւ
տոելի կաթոլիկական եկեղեցին և բացվեցաւ
անդամոց տեղացի կանանց համար:

ՅԱՐԱԾՈՎ, 10 գեկտեմբերին: Բարօնսնկի, Պօկ-
լուկի, Բօժնօի, Պրիվօլուօի և Կամբշինի մէջ գիպ-
ք է 393,250 չետվերտ ցորեն: Շողենաւատէ-
ը առաջին երկու րէյսերի համար գէպի Բի-
ուկ խնդրում են 10 կ., իսկ տէրերը տալիս են
4 կ., իւրաքանչիւր պուդից: Համաձայնութիւն-
ը չը կայ:

ուր Տիսա-Խոլարեան գործի մասին։
ԱՄԲԻՋ, 10 դեկտեմբերի։ Ֆրանսիական զօրքե-
Սօնտայի վերջնելու լուրը, որ ստացվեցաւ
առեմբերի 4-ին, հաստատվում է պաշտօնապէս։
առեմբերի 5-ին գրաւած է միջնարերը։ Թշնամին
քաշվեցաւ անյայտ ուղղութեամբ։ Ֆրանսիա-
երը կորցրին մի օֆիցեր և 11 զինուորներ
մնամածներով, 5 օֆիցեր և 55 զինուորներ վի-
որվածներով։

ՊԵՏԵՐԲՈՒԹԻՒԳ, 11 դեկտեմբերի: «Պրավիտ. ԹԻ.» Արագիլը հաղորդում է, որ նոյնմերի 28-ին ձրագոյն որսի ժամանակ ծխաները վագեցրին ու տուին այն սահնակը, որի մէջ նստած ժագաւոր Կայսրը: Ըսկենելու ժամանակ Նորին ութիւնը սաստիկ հարուած ստացաւ աջ ն առանց ոսկորները վասելու, բայց վասե- ոսկրակապերը: Առաջ Նորին Մեծութիւնը սաս- ցաւեր էր զգում, ուստի գիշերները անհան- ո էր անցիացնում: Այժմ ցաւերը պակասել են, այլ թեմի յօդի բորբոքված զուութիւնը ևս շարունակվում է: Նորին Մեծութեան մադութիւնը իր բնաւորութեամբ պահանջում

լատարեալ համգուստութիւն և կատարելա-
առողջանալու համար հարկաւոր է բա-
նն երկարատև բժշկութիւն։ Նորին Մե-
թեան առողջութեան ընդհանուր դրութիւնը
արելապէս բաւականացուցիչ է։ Կուրերի հա-
ստ ռուսաց արտաքին գործերի մինիստրը
սաստան վերադառնալու ժամանակ կայցելի
ննա։ Երեկ կայացաւ փոխադարձ ապահովու-
ն ժողովի վերջնական նիստը՝ Նիստերի պրո-
ցեսուրի ընթերցանութենից յետոյ մի քանի
եր արտասաննվեցան։ Այսօր ժողովի նախա-
կ և հաւատարմատարները կը ներկայանան
ին գործերի մինիստրին և կը նայեն մայրա-
սքի հրգեհաշէջ բաժինը, իսկ դեկտեմբերի
ն կը ներկայանան Փինանսների մինիստրին։
ՆԴՅՈՒ, 11 դեկտեմբերի։ Գլազուոն իրան
այցացած բանւորների պատգամաւորութեանը
որդեց, որ չուտով պարլամենտին մի օրինա-
կը ներկայացվի, ընտրողական իրաւունքի
ընտակման մասին։

ավագանութեամբ սահմանադրութիւն կարող է անել
թգին: Թող ամեն մի բարի, խոհեմ մարդ
ոյ այզպիսի հրատարակութիւնը. խև քթեր-
ազգեւի խմբագրին խորհուրդ ենք տալիս
առաջին, գործել և հսկել իր մարդագույքական
ուժին որքան ոյք և կարողութիւն կունենայ.
և է աշխարհի բանը. չարութիւնը, վատու-
սարսափելի հսկայական քայլեր են անուն
առաջ, իսկ բարին... խև բարութեան համար
ենք կրկնել պրօֆեսոր Ծէկլամի այս գեղե-
ուորերը. «բարին պէտք է կրկնել, կրկնել և
ելի կրկնել, մինչև որ նա կը լսիի»:
չն այսունզ խօսեցինք ամեն մի մարդու ա-
պահութեան, այսինքն անհատական առող-
ջութեան մասին: Բայց կայ զեռ առողջա-
թիւն հասարակական, ընդհանրական և այս
հասին մենք կը խօսինք մի այլ անգամ:

